

нѣкжде получилъ само четвъртината отъ дължимата му сума, нѣкжде нищо, но скжсалъ полицитѣ и ликвидиралъ съ тѣхъ. Щомъ ликвидиралъ правилно съ смѣткитѣ и задълженията си, гражданскитѣ му права се възстановили, и той станалъ свободенъ гражданинъ. Отъ този моментъ работитѣ му започнали да се нареждатъ добре. Той разбралъ вече, какво значи, да живѣешъ съ ближния си въ миръ.

Нѣкой не е готовъ да живѣе въ миръ съ своя ближень и, като не е готовъ да се справи съ положението си, той казва: Азъ ли съмъ най-лошиятъ човѣкъ въ свѣта? — Не си най-лошъ, но и най-добъръ не си. — Азъ ли съмъ най-глупавъ? — Но и най-разуменъ не си. Ако си истински ученъ и разуменъ, трѣбва да напишешъ една книга, отъ която да остане нѣщо на земята, а другото да занесешъ съ себе си на онзи свѣтъ. Всѣки човѣкъ трѣбва да има желанието да напише поне една книга, която да остане на земята за вѣчни времена. Ако това не става, по-добре нищо да не пише. Ако майката роди дете, за да умре следъ нѣколко години, по-добре да не ражда. Ако книгата, която си написалъ, не преживѣе вѣковетѣ, и ако детето не преживѣе родителитѣ си, това показва слабата страна на човѣка. Мисли, желанія и постѣпки, които оставатъ следъ човѣка за вѣчни времена, показватъ, че той е работилъ съ природни или Божествени методи. Отъ дълголѣтието на мислитѣ, чувствата и